

- 1 וכל ענינים אלו - באים באופן של קליטה בשמיני-עצרת, שזהו ענינו של "עצרת", מלשון קליטה.
- 2 ועל-פי-זה אין בשמיני-עצרת ענין חדש, כיון שכל ענינו הוא רק קליטת כל ההמשכות שנפעלו
3 במועדים הקודמים.
- 4 ואילו במאמר שב'סידור' מבוואר שענינו של שמיני-עצרת הוא היחוד והזיווג - שזהו ענין חדש שלא
5 היה מקודם לכן.
- 6 ועד שכל הענינים שבמועדי חודש תשרי קודם שמיני-עצרת הם הכנה להיחוד שבשמיני-עצרת
7 ושמחת-תורה: בראש השנה מתחיל ענין הנסירה¹², ונמשך בכל עשרת ימי תשובה - בכל העשר ספירות
8 שבמלכות, כל יום בספירה נוספת; לאחריו כן, בד' הימים שבין יום הכיפורים לסוכות ובחג הסוכות,
9 נעשית המשכת אורות מקיפים ופנימיים במלכות, כנסת ישראל, שזהו בדוגמת קישוטי כלה שמקשטים
10 אותה בתכשיטים שונים קודם היחוד. ולאחרי כן, בשמיני-עצרת ושמחת-תורה - נעשה היחוד והזיווג.
- 11 ומזה מובן גודל המעלה שבשמיני-עצרת לגבי הימים שלפניו - שהרי כל הענינים שבימים שלפניו
12 אינם אלא הכנה להיחוד שבשמיני-עצרת.
- 13 וכמובן ממשל הנישואין בגשמיות - שלהיותו משל שבתורה הרי הוא מדויק ומכוון בכל פרטיו -
14 שכל עניני ההכנה שקודם הנישואין אינם בערך להנישואין עצמם, וכפי שרואים גם בענין השמחה
15 שעיקרה בשעת הנישואין דוקא, וכן הוא גם בהנמשל, שכל הענינים הקודמים אינם בערך למעלת היחוד
16 שבשמיני-עצרת ושמחת-תורה, ומצד זה גדלה השמחה דשמיני-עצרת ושמחת-תורה, בדוגמת שמחת
17 נישואין.
- 18 ג. והביאור בענין היחוד שבשמיני-עצרת ושמחת-תורה - יובן על-פי דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר¹³,
19 שענינו של שמיני-עצרת ושמחת-תורה הוא כמו הענין של ראש השנה, אלא שבראש השנה פועלים בקו
20 המרירות, ואילו בשמיני-עצרת ושמחת-תורה פועלים בקו השמחה.
21 ולכאורה אינו מובן: כיצד יכולים לפעול זאת על-ידי שמחה?!
- 22 בשלמא מרירות - הוא ענין ד"לב נשבר", וכתב¹⁴ "לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה"; אבל שמחה
23 אינה ענין של לב נשבר, אדרבה, שמחה היא תנועה של התפשטות, היפך המרירות ולב נשבר, ואם-כן,
24 איך יכולים לפעול על-ידי שמחה?
- 25 הן אמת שגם בשעת השמחה דשמיני-עצרת ושמחת-תורה צריך להיות במעמד ומצב ד"לב נשבר
26 ונדכה", שהרי בלא-הכי אין זו "שמחת תורה", אלא סתם שמחת עצמו ("ער גיט זיך גלאַט נאָך"), אבל:
27 (א) ה"לב נשבר" הוא רק בהעלם, ובגילוי היא השמחה, (ב) פעולת ההמשכה דעניני שמיני-עצרת
28 ושמחת-תורה היא לא מצד ה"לב נשבר", אלא מצד השמחה. ואם-כן, נשאלת השאלה: כיצד יכולה
29 שמחה והתפשטות - שהיא היפך המרירות ולב נשבר - לפעול את ההמשכות דשמיני-עצרת
30 ושמחת-תורה?
- 31 ונקודת הביאור בזה - שזהו לפי שזוהי השמחה של התורה, ומצד מעלת התורה יכולים לפעול גם
32 על-ידי שמחה אותם ענינים שכדי להמשיך אותם בראש השנה יש צורך בענין המרירות דוקא.
- 33 ד. והענין בזה:
- 34 החידוש של התורה הוא - חיבור נברא ובורא, שמצד עצמם אין להם ערך כלל זה לזה, ועד שהנברא
35 אין לו השגה כלל בהבורא, ואילו על-ידי התורה "נותן" הקב"ה את עצמו, כביכול, לכל אחד מישראל,
36 שיוכל "ליקח" אותו.

מנחם - רשימת היומן ע' שנג.
14 תהלים נא, יט.

12 ראה שער הכוונות שער ר"ה. פע"ח שער ר"ה. ועוד.
13 ד"ה ביום השמע"צ תרצ"ה פכ"ו (סה"מ קונטרסים ח"ב שלט, א). - נעתק ב"היום יום" כב תשרי, שמע"צ. וראה גם תורת